

OPĆI PODACI			
IME I PREZIME	ANTONIA ADRIĆ		
Naziv studija	Poslijediplomski sveučilišni znanstveni doktorski studij „Pedagogija i kultura suvremene škole“		
Matični broj	195		
Odobranje teme za stjecanje doktorata znanosti	☒ u okviru dokorskog studija	☐ izvan dokorskog studija	☐ po osnovi znanstvenih dostignuća
Ime i prezime majke i/ili oca	Ruža i Stjepan Adrić		
Datum i mjesto rođenja	31.svibnja 1989., Đakovo		
Adresa	Drinska 10 P, 31 000 Osijek		
Telefon / mobitel	091 9797 367		
e-pošta	antonia.adric@gmail.com		
ŽIVOTOPIS			
Obrazovanje (od novijega k starijem datumu)	2013. diplomirala na <i>Učiteljskom fakultetu u Osijeku</i> , Integrirani preddiplomski i diplomski učiteljski studij, Modul C – engleski jezik, te stekla zvanje magistre primarnog obrazovanja (mag.prim.educ.) 2008. završila opću gimnaziju A.G. Matoša u Đakovu		
Radno iskustvo (od novijega k starijem datumu)	2014.- učiteljica engleskoga jezika u Osnovnoj školi Josipa Jurja Strossmayera u Trnavi 2013.-2014.- stručno osposobljavanje za rad bez zasnivanja radnog odnosa (učiteljica razredne nastave) u Osnovnoj školi „Matija Gubec“ u Piškorevcima		
Popis radova			
Popis aktivnih sudjelovanja na kongresima			
NASLOV PREDLOŽENE TEME			
Hrvatski	<i>Povezanost društvenih mreža i komunikacijskih kompetencija adolescenata</i>		
Engleski/njemački (za one koji žele da im se odobri pisanje disertacije na stranom jeziku)	<i>The Connection Between Social Networks and Communicative Competencies of Adolescents</i>		

Jezik na kojem će se pisati disertacija	Hrvatski
OBRAZLOŽENJE TEME	
Sažetak na hrvatskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	Tema je ovoga istraživanja povezanost društvenih mreža i komunikacijskih kompetencija adolescenata. Komunikacija je prijenos znanja i informacija govorom, pisanjem, znakovima ili različitim medijima. Komunikacijska se kompetencija utemeljuje na znanju o jeziku te pretpostavlja jezikoslovnu odrednicu za svaku vrstu jezične djelatnosti kao što su govorenje, slušanje, čitanje, pisanje i prevođenje. Komunikacijska je kompetencija podložna promjenama, a ovim istraživanjem će se pokušati istražiti kako je korištenje društvenih mreže povezano s razvojem komunikacijske kompetencije kod adolescenata. Očekuje se bolje razumijevanje promjena u životu adolescenata nastalih uslijed korištenja društvenih mreža. Ispitat će se na koji način dosadašnje iskustvo adolescenata na društvenim mrežama može koristiti boljoj prilagodbi sadržaja kojima su izloženi.
Sažetak na engleskom/njemačkom jeziku (za one koji žele da im se odobri pisanje disertacije na stranom jeziku – maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	The theme of this research is the connection between social networks and communication competencies of adolescents. Communication is the transfer of knowledge and information by speaking, writing, using signs or different type of media. Communication competence is based on knowledge of a language and linguistic determinant assumed for each type of language skills such as speaking, listening, reading, writing and translating. Communication competence is under constant change, and with this research we will try to explore the connection between the development of the communication competence of adolescents who use social networks. We expect better understanding the changes in lives of adolescents that are caused by using social networks. Efforts will be made to explore in which way the past experience on social networks can contribute the better adaptation of content for target audience.
Uvod (maksimalno 2000 znakova s praznim mjestima)	
Komunikacija omogućuje čovjeku „razmjenjivanje informacija o sadašnjosti, prošlosti i budućnosti, izražavanje osjećaja, te usvajanje i razvijanje znanja na temelju podataka koje je prikupio, obradio i sistematizirao (Malović, 2014:43). Prema Websterovu rječniku „komuniciranje je prijenos znanja i razmjena informacija, signala, poruka i podataka na svaki način, kako govorom (verbalno komuniciranje), pisanjem, od osobe k osobi (personalno komuniciranje), znakovima (neverbalno komuniciranje) ili raznim medijima (masovno komuniciranje) (Isto, 2014:50). Komunikaciju određuje nekoliko temeljnih elemenata: govornik (izvor informacija odnosno pošiljatelj poruke), sugovornik (slušatelj odnosno primatelj poruke), poruka (obavijest ili informacija), priopćajni ili komunikacijski kanal (put kojim se poruka prenosi). U komunikaciji najčešće sudjeluju govornik, sugovornik i negovornik (osoba o kojoj se govori) (Pavličević-Franić, 2005:19). Nadalje „komunikacija, ne samo medijska, nego bilo koja vrsta komunikacije, u svakodnevnom se govoru temelji na „modelu prijenosa“ u kojem pošiljatelj prenosi poruku primatelju-formula koja reducira značenje na sadržaj koji se dostavlja poput paketa“ (Chandler 1994. prema Miliša 2012.). Prema UNESCO-u, komunikacija svojim globalnim karakterom prožima sve ljudske aktivnosti, služi kao vektor kulturnim vrednotama i ima odlučujuću ulogu u ustrojavanju i funkcioniranju društvenih struktura. Razvoj komunikacije je moguće prikazati u četiri ključne faze: 1. razvitak pisma, iako veliki dio čovječanstva ne umije čitati i pisati, 2. izum tiska uz pomoć metalnih slova, 3.općenito formulirano: izum električnih (radio i televizija) i elektroničkih transportnih tehnika (kompjutor, internet, itd.), 4. digitalizacija komunikacije (Kunczik, 2014:19). Pomaci u povijesti komunikacijskih sredstava stepenice su ljudskoga razvoja koje obuhvaćaju prvi razvoj govora, dopisivanja u starom Babilonu i Asiriji na glinenim pločicama, u Egiptu na papirusu, u Rimu šiljkom pa sve do razvoja tehnike otiskivanja i današnje digitalne tehnologije (Kliment, 2003.,	

Kunczik, 2014). Komunikacijske sposobnosti uključuju umješnost prenošenja informacija, signala ili poruka govorom, pisanjem ili drugim sredstvima od jednog medija (osobe, sprave ili točke) prema drugom (Weiner, 1996. prema Malović, 2014.). Termin komunikacijske sposobnosti (communicative competence) prvi je upotrijebio D.Hymes, navodi Rosandić, a tim terminom označio je „nesvjesno znanje koje govorna osoba (osoba koja govori ili piše) očituje u govornoj komunikaciji“ (Rosandić, 2013:130). Nesvjesno znanje odnosi se na leksičko-gramatičko ustrojstvo govora i društvena pravila za uporabu jezika. Pod pojmom kompetencije podrazumijeva se „znanje (stručno), sposobnosti i vještine“ (Rosandić, 2013:169). Jezična komunikacijska kompetencija „utemeljuje se na znanju o jeziku, tj. pretpostavlja jezikoslovnu odrednicu za svaku vrstu jezične djelatnosti (govorenje, slušanje, čitanje, pisanje i prevodenje). Uz pojam komunikacijske jezične kompetencije povezuju se fonetička, leksička, gramatička i stilistička spremnost“ (Rosandić, 2013:129). Granić navodi kako su sve kompetencije, pa i ona komunikacijska, podložne promjenama, kao uostalom i sam jezik i njegova struktura (Granić, 2002). Nadalje, „komunikacijska je kompetencija dinamična i zbog činjenice da jedan isti formalni jezični sistem može biti, i najčešće jest, segment drugih-sociolingvističkih i ekstralingvističkih sistema“ (Isto, 2002:82). Komunikacijska se kompetencija na društvenoj mreži očituje pisanim putem u vidu komentara, statusa ili poruka.

Pregled dosadašnjih istraživanja (maksimalno 5000 znakova s praznim mjestima)

Boneva, Quinn, Kraut, Keisler i Shklovski (2006) istraživali su kako „instant poruke“ na mreži zadovoljavaju dvije osnovne potrebe mladih, a to je održavanje prijateljstava i pripadanje vršnjačkim skupinama. Uspoređivali su komunikaciju koja se odvija licem u lice s onom koja se odvija putem internetskih instant poruka. Istraživanje je pokazalo kako tinejdžeri koriste instant poruke za komunikaciju s prijateljima i poznanicima iz svoje okoline, te da češće putem instant poruka komuniciraju sa suprotnim spolom nego što to čine u izravnoj komunikaciji.

Subrahmanyam, Greenfield i Smahel (2006) su istražili online izgradnju identiteta i seksualnosti na velikom uzorku razgovara koji su odvijali na internetskim chat sobama koje imaju nadzor jezika i onima koje nemaju. Sudionici ovoga istraživanja su u sinkroniziranoj tekstualnoj komunikaciji (chat) odavali informacije koje bi bile vidljive prilikom izravne komunikacije, licem u lice. Sudionici koji su se identificirali kao žene su proizveli više implicitne seksualne komunikacije, dok su sudionici koji su se identificirali kao muškarci proizveli više eksplicitne seksualne komunikacije. Više eksplicitne seksualne komunikacije i pogrđnih izraza zabilježeno je na chatovima koji nemaju nadzor jezika, nego u onima na kojima taj nadzor postoji. Istraživanje je pokazalo da chat s nadzorom jezika više biraju sudionici koji se identificiraju kao žene i osobe mlađe dobi, dok chat sobe bez nadzora jezika više biraju oni koji se identificiraju kao muškarci i osobe starije dobi.

Ellison, Steinfield i Lampe (2007) istražili su odnos između korištenja popularne društvene mreže Facebook i uspostavljanja te održavanja „društvenog kapitala“. Autori društveni kapital objašnjavaju kao „splet veza, stvarnih i virtualnih, koje se zbivaju pojedincu ili skupini na osnovu odnosa međusobnih poznanika. Osim povezivanja i premošćivanja društvenih kapitala, istraživali su dimenziju društvenog kapitala koja se odnosi na sposobnost održavanja kontakta s osobama s kojima su nekada činili zajednicu (razred, mjesto stanovanja), a to nazivaju održivim društvenim kapitalom. Analizom podataka dobivenih od studenata pokazala se snažna povezanost između korištenja Facebooka i tri dimenzije društvenoga kapitala, a najveća povezanost je ostvarena u dimenziji premošćivanja odnosno u stvaranju novih poznanstava u novoj okolini. Istraživanje je pokazalo kako Facebook može imati pozitivan učinak na pojedince nižeg samopouzdanja i one nezadovoljne svojim životima.

Subrahmanyam i Greenfield (2008) istraživali su odnose adolescenata s prijateljima, romantičnim partnerima, strancima i članovima obitelji u kontekstu online komunikacijskih aktivnosti. Istraživanjem se pokazalo da mladi primarno koriste komunikacijske alate kako bi održali postojeće veze, kako s prijateljima tako i s romantičnim partnerima. Sve više integriraju komunikacijske alate u offline svijet, koristeći ih za dobivanje informacijama o ljudima koje tek upoznaju izvan mreže. Subrahmayam i Greenfield navode kako mladi u manjoj mjeri online komuniciraju sa strancima,

nego što je to bilo u začecima interneta. Autori smatraju kako upotreba elektroničkih komunikacija može utjecati na odnose adolescenta s roditeljima, te da indicije pokazuju porast vršnjačke komunikacije na račun komunikacije s roditeljima zbog čega su roditelji pod sve većim pritiskom da ostanu upućeni u aktivnosti svoje djece.

Tolić (2013) se bavila problemom nedostatnosti istraživanja o učestalosti komunikacije o medijskim sadržajima unutar obitelji. Istraživanje je provedeno među učenicima sedmih i osmih razreda osnovnih škola iz Splitsko-dalmatinske i Zadarske županije. Istraživanje je pokazalo da roditelji nedovoljno komuniciraju sa svojom djecom o korištenju različitih medija, ne upućuju ih na provjeravanje vjerodostojnosti informacija koje saznaju putem medija i ne razvijaju kod djece refleksivno-kritički stav prema medijskim informacijama. Ispitani roditelji smatraju kako su dovoljno upućeni i da komuniciraju s djecom o medijskim sadržajima, dok njihova djeca smatraju suprotno. Ovim radom se pokazalo kako u Hrvatskoj ne postoje istraživanja o komunikaciji unutar obitelji o medijskim sadržajima.

Van Dooron i Ekland (2013) bavili su se studentskim reakcijama na društvene medije kao alat za učenje, ispitujući prednosti i ograničenja istih. Istraživanje je provedeno tijekom jednog semestra, a sudjelovali su studenti treće godine studija koji redovito pohađaju predavanja i oni koji studiraju izvanredno. Studenti su bili u mogućnosti komunicirati s predavačem putem društvene mreže Facebook o nastavnom sadržaju kolegija. Na kraju semestra, studentima je ponuđen upitnik kojim su procijenili svoje iskustvo. Ova studija se bavila određenim aspektom društvenih mreža, sinkroniziranim tekstualnim dopisivanjem (chat), i stavom studenta o korisnosti istoga. Van Dooron i Ekland u svom istraživanju navode kako se ograničenja sinkroniziranog tekstualnog dopisivanja kriju u činjenici da mladi mogu postavljati i odgovarati na pitanja koristeći skraćene izraze, a takav način komunikacije može potencijalno zamagliti granice između formalnih okruženja za učenje i neformalnih.

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima)

Cilj je ovoga istraživanja ispitati kod adolescenata način korištenja društvenih mreža te povezanost s razvojem njihovih komunikacijskih kompetencija.

Hipoteze

Adolescenti drugačije koriste društvene mreže od odraslih.

Adolescenti koriste društvene mreže za upoznavanje novih osoba koje ne poznaju izvan društvenih mreža.

Adolescenti koriste društvene mreže za održavanje postojećih poznanstava.

Adolescenti rado komuniciraju sa suprotnim spolom putem društvenih mreža.

Adolescenti cenzuriraju podatke koje objavljuju na društvenim mrežama.

Korpus i metodologija istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima)

U istraživanje će biti uključeni učenici završnih razreda srednjih škola s područja Osječko-baranjske županije. Istraživanje će se provesti u dva dijela. Za prvi dio istraživanja koristit će se anketni upitnik kojim će se ispitati stavovi ispitanika o društvenim mrežama te će se ponuditi ispitanicima da dodaju na društvenu mrežu profil istraživača. Taj korak omogućuje uvid ispitaniku u profil ispitanika. Drugi dio istraživanja će se provesti usporedbom stavova ispitanika s profilom koji su stvorili na društvenoj mreži. Ispitivač će se moći upoznati sa sadržajima statusa i komentara koje ispitanici javno ostavljaju na društvenim mrežama.

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (maksimalno 500 znakova s praznim mjestima)

Očekuje se bolje razumijevanje promjena u društvenom životu adolescenata nastalih uslijed korištenja društvenih mreža te uvid u to kako su iste djelovale na razvoj komunikacijske kompetencije. Polazi se od pretpostavke da adolescenti drugačije koriste društvene mreže od odraslih te će se pokušati doznati na koji način dosadašnje iskustvo adolescenata na društvenim mrežama može doprinijeti boljoj prilagodbi sadržaja kojima su izloženi.

Popis literature (maksimalno 15 referenci)

1. Boneva, S.B., Quinn, A., Kraut, R. E., Kiesler, S., Shklovski, I. (2006). *Teenage Communication in the Instant Messaging Era*. Carnegie Mellon University, 612-672.
2. Ellison, N. B., Steinfield, C., Lampe, C. (2007). *The Benefits of Facebook "Friends:" Social Capital and College Students' Use of Online Social Network Sites*. Journal of Computer-Mediated Communication: 1143–1168.
3. Granić, J. (2002). Sociolingvistička dimenzija komunikacijske kompetencije u višejezičnoj sredini, U Kovačević, M., Pavličević-Franić, D. (ur.) (2002) *Komunikacijska kompetencija u višejezičnoj cjelini I: prikazi, problemi, putokazi*. (str.79-105). Jastrebarsko: Naklada Slap.
4. Kliment, A. (2003). *Tradicionalne i digitalne poslovne komunikacije*. Zagreb: Mikrorad d.o.o..
5. Kunczik, M.(2014). Masovni mediji i njihov utjecaj na društvo. U S.Malović (Ur.) *Masovno komuniciranje*. (str.17-37). Zagreb: Golden marketing-Tehnička knjiga
6. Malović, S. (2014). Masovno komuniciranje. U S. Malović (ur.) *Masovno komuniciranje*. (str.43-125). Zagreb: Golden marketing-Tehnička knjiga.
7. Miliša, Z. i sur. (2012). *Tamna strana ekrana*. Varaždin: Tiskara Tiva.
8. Pavličević-Franić, D. (2005). *Komunikacijom do gramatike*. Zagreb: Alfa.
9. Rosandić, D. (2013). *Obrazovni kurikulumi, standardi i kompetencije- S posebnim usmjerenjem na jezično-književno područje*. Zagreb: Ljevak.
10. Subrahmanyam, K., Greenfield, P. (2008). Online Communication and Adolescent Relationships. *The Future of Children*: 18 (1), 119-146.
11. Subrahmanyam, K., Smahel, D., Greenfield, P. (2006). Connecting Developmental Constructions to the Internet: Identity Presentation and Sexual Exploration in Online Teen Chat Rooms. *Developmental Psychology* : 42 (3), 395–406.
12. Thomson, P. (1998). *Tajna komunikacije: budite uvjerljivi i uspjet ćete*. Zagreb: Barka.
13. Tolić, M. (2013). Komunikacija u obitelji o medijskim sadržajima. *Pedagoški istraživanja*: 10 (1), 103-117.
14. Van Dooron, G., Eklund, A.A. (2013). Face to Facebook: Social media and the learning and teaching potential of symmetrical, synchronous communication. *Journal of University Teaching and Learning Practice*: 10 (1).
15. <http://www.unesco.org/csi/pub/papers2/domr11.htm>, pristupljeno 12.kolovoza 2015.

IZJAVA

Izjavljujem da nisam prijavio/prijavila temu doktorske disertacije (s istovjetnom temom) ni na jednom drugom sveučilištu.

U Osijeku 19. veljače 2016.

Potpis

Antonia Adrić

Antonia Adrić

Napomena